

Европейска Турция

Бургас – Одрин – Кешан – Ерикли –Енос – Галиполи – Троя – Чанакале –
Визе – пещерата Дупница - Лозенград - Бургас
7 дни – 6 нощувки

1.ден: Бургас – Одрин

Тръгване от Бургас в 08.00 часа.

Фотопауза в село **Бръшлян** – перлата на Странджа планина, съчетала в себе си славно минало, красива природа и автентична архитектура. Това бунтовно място е увековечено с химна на Преображенските въстаници — „Ясен месец веч’ изгрява“! Посещение на **килийното училище** и **типична странжанска къща**. 76 от тях са обявени за архитектурни паметници на културата.

Кратък престой в близкия градец **Малко Търново** с *възможност за разглеждане* на някой от **трите музея: археологически, исторически и природонаучен** (по избор), както и на двата храма: **православния „Успение Богородично“** и **източно-католическия „Света Троица“**.

Преминаване на границата с република Турция.

Свободно време за обяд и разходка в централната част на **Къркларели (Лозенград)**.

След около час и петнадесет минути пристигаме в **Одрин**, столицата на Източна Тракия. Този град винаги е бил много важен. Траките го наричат Ускудама. Бил е първата столица на тяхното Одриско царство. Малко преди новата ера в него влизат победоносните римските легиони. Император Адриан издига на мястото на древното селище нов град и му дава своето име — Адрианопол. Следват периоди на възход и упадък. През Средновековието Византия и България многократно воюват за него. Османските турци го превземат през 1369 г.. Тяхна столица е до падането на Константинопол през 1453 г., но дори и след това е като втора столица на тяхната огромна империя. Много султани предпочитат да я управляват от Одрин. Между 1700 и 1750 г. той е четвъртият по големина град в Европа с население 350 хил. души.

От античността до днес Одрин и околността му са преживявали повече от 15 големи битки и обсади. Тук българските войни са извоювали много велики победи. Още през VIII век хан Кардам разбива голяма византийска армия край неговите стени. Хан Крум го превзема в 813 г. През септември 914 цар Симеон влиза победоносно в града, а в 921 след обсада Одрин отново се предава на Симеон и е включен в границите на България. На 15 август 1002 г. цар Самуил превзема града и го разграбва.

Особено важна за европейската история обаче е битката при Адрианопол на 14 април 1205! Тогава цар Калоян разгромява тежко въоръжената рицарска армия на Латинската империя и пленява императора ѝ Балдуин I. В чест на тази победа гражданите на Одрин издигат български знамена над крепостта.

В новата история огромно значение има обсадата на Одрин по време на Балканската война (1912-1913). Гарата Караач е първият бомбардиран от въздуха обект със стратегическа цел в световната история. Прави го български самолет на 29 октомври 1912 г. На 13 март 1913 считаната от много западни военни специалисти за непревземаема крепост е овладяна с неотразим щурм от победоносните български войски! Днес честваме тази дата като ден на Тракия. Централният площад на съвременния град е заобиколен от три имперски джамии – Селимие, Уч Шерефели и старата джамия Талат Паша Булвари. Ще започнем нашата обиколка от най-голямата гордост на Одрин - **джамията Селимие.**

Според някои тя превъзхожда по-хубост и внушителност дори Света София! Призната е за едно от най-високите постижения на ислямската архитектура. Храмът е дело на прочутия Мимар Синан (1490 – 1588), главен архитект на няколко султана, оставил след себе си около 400 джамии, мостове, медресета, хамами, акведукти, фонтани и т.н.. Селимие джамия е върхово постижение в творчеството му. Според легендата архитектът получил вдъхновение за този шедьовър докато гледал майчините си коси. Така той измайсторил чудни плетеници на всичките 384 тесни прозорчета на джамията по подобие на нейните плитки. Куполът на Селимие е с височина 44 метра и диаметър от 32 метра. Издигнат е върху 8 мраморни колони. Джамията на Селим II е с идеални пропорции и е от типа ротонда без опори във вътрешното пространство. Нейните 70-метрови минарета са изящни, неразделна част от архитектурния силует на сградата и са най-високите в Турция със своите 70 м. Оригиналната джамия е имала 1000 прозорци, но след това един е зазидан заради вярването, че 999 е

магическо число, а и защото изказа на това число на турски звучало по-величествено отколкото думата за 1000.

След кратка почивка се отправяме към българската църква „Свети Великомъченик Георги“.

Намира се в североизточната част на града. Някога тук е била една от големите български махали. Основите на храма са положени на 23 април 1880 г. и е завършен същата година. Изграден е на площ от 320 м² и представлява трикорабна псевдобазилика, просторна и с висок таван в характерен за късното българско Възраждане стил. Първоначално богослуженията са се извършвали на гръцки език, но под натиска на българската общност това бързо се променя и започва да се служи на български език.

За съжаление следват години на разруха. През 1951 г. църквата затваря врати. Богослужения вече не се извършват и сградата постепенно започва да се руши. През това тежко време тя е поддържана на доброволни начала от един от малкото местни потомствени българи - родолюбецът Филип Чъкърък.

Възстановеният храм е тържествено открит и осветен на 9 май 2004 г. в присъствието на множество български и турски официални лица от Русенския митрополит Неофит.

В края на деня ще направим *приятна разходка* до още една архитектурна забележителност от международно значение. В Одрин са запазени и още се използват **няколко изящни стари моста над реките Марица, Тунджа и Арда**.

Настаняване в хотела. Вечеря. Свободно време. Нощувка.

2.ден: Одрин – Узункьопрю – Кешан – Ерикли

След закуска продължение на програмата в Одрин. Посещение на втората българска църква. **Храмът „Св. Св. Константин и Елена“** се издига в квартал „Киришхане“, в югозападната част на града. Построен е през 1869 година в навечерието на учредяването на Българската екзархия със средства на българската общност.

Църквата представлява трикорабна псевдобазилика с разгърната площ от 600 кв. м. Стените са изработени от смесена каменно-тухлена зидария в стила на православната архитектура от онова време. Два реда колони поддържат дървения таван и покрива, а над притвора в западната част са издигнати емпориите на две нива.

След Балканските войни 1912–13 година и масовото изселване на българите от Югоизточна и Беломорска Тракия църквата „Св. Св. Константин и Елена“ остава безстопанствена и постепенно започва да се руши. Няколкократно е била обект на иманярски набези, а в края на 80-те години на миналия век е опожарена и разграбена. Реставрирана е през 2008 г.

В **Археологическия музей** на Одрин може да се видят ценности от тракийско и римско време, като в градинката пред него е изложен истински тракийски долмен. Към музея е добавена и красива сбирка на ислямското изкуство.

Интерес в Одрин представляват още изградената от римляните крепостна стена с добре запазената **Македонска кула**, старата гара **Караач** (1890 г.), днес ректорат на Тракийския университет, както и затворническата кула от Средновековието, наречена още „**Одринската кула**“.

Символ на града е историческата **Покрита чаршия**.

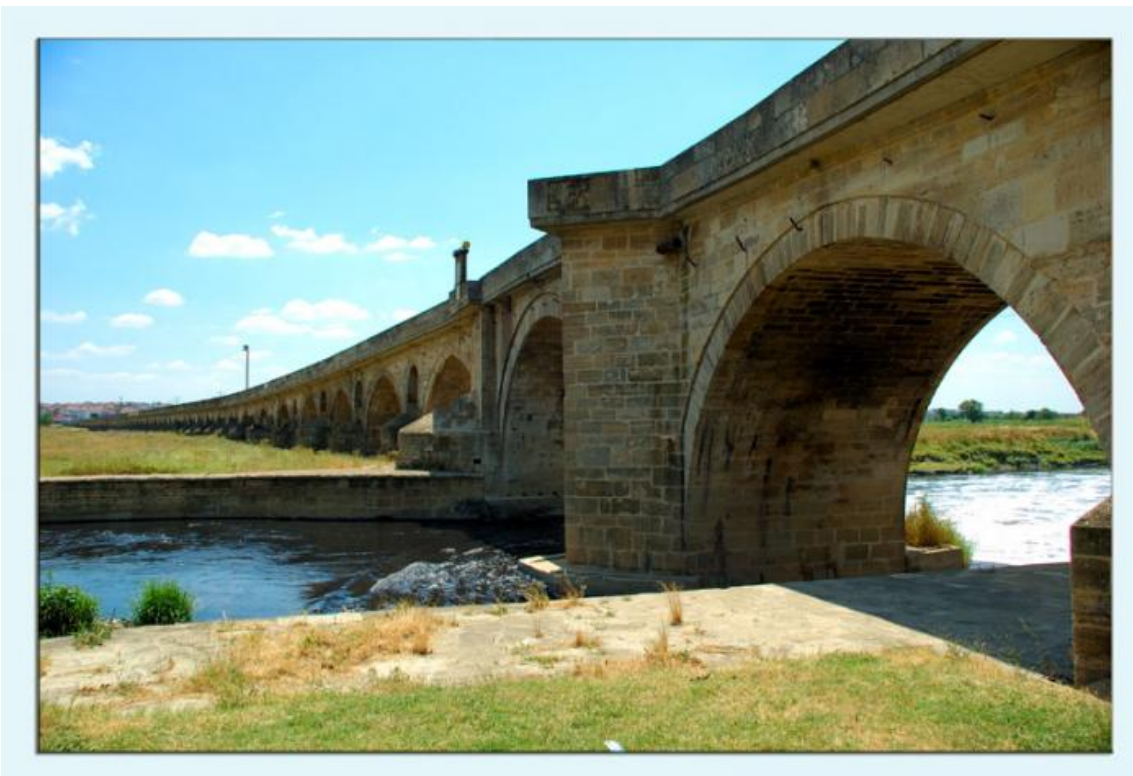

Пострадала силно от пожар преди три десетилетия, днес тя е изцяло възстановена. В нея се помещават магазини и занаятчийски работилници.

Ще приключим програмата в този забележителен град с посещение на малко известния, но изключително интересен и оригинален **Музей на здравето**. Лекарствата тук са приятната музика и ромоленето на водата.

Свободно време за обяд!

Отпътуване за **Кешан**. Пътят ни преминава през **Узункьопрю**, малък град в Северозападна Турция. До Междусъюзническата война през 1913 год. населението му е предимно българско. Днес е община в Одринския вилает. През града минава железопътната линия от София към Истанбул, както и магистралата Одрин - Измир. Узункьопрю е и граничен пункт на турско-гръцката граница.

Името си дължи на **Дългия мост** (на турски: Uzun köprü) пресичащ река Ергене. Той е историческа забележителност и емблема на града. Построен е между 1426 г. и 1443 г. от изтъкнатия за времето си архитект Муслихиддин по заповед на османския султан Мурад II. Изграденият от ломени камъни мост има 174 свода, дълъг е 1329 м, а ширината му надхвърля 6,80 м. Някои от сводовете са от заострен тип, други имат обла форма. Старият каменен мост на Узункьопрю е известен като най-дългия каменен мост в Турция. Фотопаузата е задължителна! След това пътят ни преминава през безкрайни оризови полета. *Свободно време за разходка и покупки в **Кешан**, малък град и голям земеделски център!*

Вечеря и нощувка на брега на Бяло море в романтичния **Ерикли**!

3. Ден: **Ерикли**

Свободен ден! След закуска време за плаж, разходка и отмора.

Ерикли е все още малко известен и почти непознат турски курорт. Очаква го изключително бъдеще. Разполага с третия по дължина пясъчен плаж в Турция след тези в Патара и Сиде. Разстила се край живописния залив Сарос в североизточната част на лазурното Егейско море. Околностите му, покрити с борови гори, са изключително красиви! И никак не е чудно, че в Източна Тракия ги наричат „Изгубеният рай“.

Вечеря. Нощувка.

4. Ден: Ерикли – Енос - национален парк Гала - Ерикли

След закуска - целодневна екскурзия. Ще посетим много интересно място! Днешният **Енос** (на турски **Енез**) е наследник на **големия античен град Аинос**, основан според легендата от троянския герой Еней. Много народи са оставили следи тук! През различните епохи е владян от траки, перси, елини, македонци, римляни, византийци, генуезци, османци За съжаление все още не е добре изследван. Според австрийските археолози, които работят тук, Аинос е обект с изключително бъдеще, притежаващ по-голям потенциал дори от световно известния Ефес.

Древният град е разположен на югоизточния бряг на река **Марица (Еврос)**, точно на мястото, където водите ѝ се срещат с Егейско море. През Античността е едно от най-важните пристанища на Източна Тракия. Споменат е в произведения на Омир и Херодот. Днес върху античния Акропол се издигат останките от средновековната крепост, построена от генуезката фамилия Гатилузио. Тя го владее от 1376 година до превземането му от войските на османския султан Мехмед Завоевателя през 1456.

По време на Балканската война (1912 г.) Енос е окупиран от българската армия. Той е крайна точка на линията Мидия — Енос, маркираща територията, която според Лондонския мирен договор Османската империя отстъпва на България. Няколко месеца по-късно с договора от Букурещ 1913 тази граница е коригирана и градът е върнат на Турция.

Запазеният и реставриран **Акропол** се издига на височина 25 метра над нивото на морето и реката. От него се разкрива приказна гледка към **Егея** и **делтата на Марица**. Мощните, всяващи респект крепостни стени показват, кой е бил господарят тук! В подножието им археолозите са разкрили многобройни културни пластове от различни епохи. Но най-представителна и интересна е **църквата Света София**. За съжаление голяма част от нея все още не е реставрирана. Красотата ѝ обаче продължава да личи! Въпреки че още през 1456 год. е превърната в джамия, по стените ѝ продължават да личат прекрасни фрески.

Свободно време за обяд!

Нашата разходка из забележителностите на античния Аинос продължава. Ще видим **мозайките на римска вила**. Ще минем по **римска улица**. Ще разгледаме многобройни **елинистични** и **римски некрополи** с **монументални саркофази** и **надгробни паметници**. Интерес представлява и **мавзолеят** (бивша византийска църква) на османския адмирал **Хас Юнос бей** и причудливото **ислямско гробище** до него.

Обиколка ни ще завърши при **Базиликата на кралската дъщеря**. Произходът на името е загадка. Вкопана в огромен хълм край вътрешното пристанище близо до морския бряг, тя удивително прилича на Голямата митрополия в Несебър. Вероятно са строени по едно и също време – VI век от н.е. при царуването на Юстиниан I Велики. Размерите ѝ са огромни (дължина повече от 30 м), а строителния план много оригинален. Стичащите се от хълма води, заедно с подпочвените се вливат в красив вътрешен **нимфеум**. Археологическите разкопки още не са приключили.

След толкова много древна история е редно да се насладим и на красивата природа. **Националният парк езеро Гала** е защитена зона от 11 години и обхваща район от 15 000 акра. Началото е било скромно. През 1991 година само 5850 акра около езерото са включени в Природния резерват. По-късно с помощта на учени - еколози и биолози от Тракийския Университет в Одрин за **защитена зона и Национален парк** е обявен целият район. Днес тук усилено се работи по опазването на околната среда, птиците и водните обитатели на реката и езерата **Гала, Памуклу и Малка Гала**. Районът е под закрилата на Международна конвенция за защита на влажните зони на Европа и Министерството на околната среда и горите на Република Турция. Заедно с устието на р. Марица той е част от „**Виа Понтика**“ - пътят на прелетните птици, минаващ и по нашето крайбрежие. Заради чудесните възможности за наблюдение и изучаване на техните навици е любимо място на орнитолозите.

Дълга фотопауза и приятна разходка сред прекрасната природа!

Вечеря и нощувка в **Ерикли**.

5.Ден: Ерикли – Галиполи – Лапсеки – Троя – Чанаккале - Ерикли

След закуска - целодневна екскурзия. Днес ще разгледаме бойните полета на две велики битки. Разделят ги повече от 30 века.

През зимата на 1915 год. хиляди войници започват десант на тесните плажове на **Галиполическия полуостров**, контролиращ достъпа до **Дарданелите**. Силите на Антантата включват британци, ирландци, французи, индийци, гуркхи, канадци, но епопеята се свързва най-вече с **Австралийско-новозеландския армейски корпус (ANZAC)**. В последвалите сражения с Османската империя загиват близо 130 000 души от двете страни. В Турция събитието е известно като **Битката при Чанаккале**. Тя е една от най-кръвавите в Първата световна война.

Всяка година на 25 април хиляди хора от различни националности почитат паметта на загиналите. Живи ветерани вече няма, но на поклонението присъстват техните роднини и наследници. Австралийският премиер и новозеландският му колега, както и британският престолонаследник принц Чарлз и синът му принц Хари са редовни участници в церемонията.

Ние ще разгледаме огромния **мемориален комплекс**. Експозицията е зашеметяваща! Сраженията са пресъздадени по невероятен начин. Уникалните ефекти създават усещането, че войната се води около теб. Грохотът е ужасяващ. Избухват снаряди. Свистят куршуми. Лее се кръв. Страхът е навсякъде, но боят продължава!

Турците печелят тази битка и построяват мемориала. Огромен, величествен и много необичаен. По света има безброй паметници, посветени на победата. Този не е такъв! Няма го тържеството от спечелената битка! Не звучат фанфари и овации! Има само скръб, болка, поклонение и почит към жертвите. И то към **всички** жертви! Свои и чужди! Тук властва духът на помирението. Такъв е заветът на Ататюрк!

„Герои! Вие, които проляхте кръвта си далеч от своята родина, днес лежите в земята на една приятелска страна! Спете в спокойствие и мир! За нас няма разлика между Мехмет и Джон. И вие, майки, изпратили синовете си в далечна страна! Изтрийте сълзите от очите си! Вашите деца са и в нашите сърца! Щом почиват в нашата земя, те вече са и наши деца.“

Свободно време за обяд в съвременен **Гелиболу**. Приятна разходка край брега на **Дарданелите**, протока, съединяващ **Мраморно** и **Егейско море** и разделящ **Европа** и **Азия**. Ние ще ги преминем с ферибота до **Лапсеки** на същото място, където през 1190 г. в Мала Азия се прехвърля армията кръстоносци под предводителството на Фридрих Барбароса (Червената брада), германски крал и император на Свещената римска империя. Днес Лапсеки е малко симпатично градче, прочуто със своите вишни и фестивала, който се провежда в тяхна чест. В началото на 19 век в района на града се заселва голяма българска колония, която живее там до 1914 г., когато се изселва окончателно в България.

След около час сме пред портите на **легендарна Троя (в Списъка на световното културно и природно наследство на ЮНЕСКО!)**. Много древни градове са строени на това важно място през различните епохи. Разположени точно на входа на **Дарданелите**, те са контролирали търговията с пристанищата в Мраморно и Черно море. **Троя I** е основан 3 хиляди години пр.н.е.. Градът, описан в епическата поема Илиада на Омир, най-вероятно е **Троя VII**. Останките показват, че е бил разрушен в края на XIII век пр.н.е. от война.

Ще посветим следващите 2 часа за разглеждане на Велика Троя. За съжаление времето е оставило своя отпечатък.

В края на деня свободно време в Чанаккале, красивия град – днешен господар на проливите, устоял на жестоките атаки на армията на Антантата през Първата световна война.

Отново преминаваме Дарданелите, но този път от Азия към Европа.

Вечеря и нощувка в Ерикли.

6. Ден – полудневна екскурзия с кораб и разглеждане на околностите на Ерикли.

След закуска се отправяме към пристанището. Заливът Сарос се намира в най-североизточната част на Бяло (Егейско) море между полуостров Галиполи и устието на р. Марица. Отдалечен от индустриализираните райони, той е изключително чист, красив и живописен, с пясъчни плажове и лазурно море. Благоприятните морски течения го правят много подходящ за гмуркане, уиндсърфинг, риболов и други водни спортове.

Обитаван е от над 243 вида риби и други водни животни, поради което може да се оприличи на един своеобразен естествен аквариум. През 1970 г. световно известният океанограф Жак-Ив Кусто го посещава със своя кораб „Калипсо“ и го нарича „северното Червено море“. И наистина през 2001 година се случва нещо много интересно. В залива се появяват видове риби, характерни за Червено море. Една от тях е „АНТИАС“, в червено-жълти цветове, с опашка във формата на полумесец. Другата е „ЗЕБРА“ – черна, с бели ивици. Тази новина бързо се разпространява и прави интереса към Сарос още по-голям. Нашата разходка ще продължи до 13.00 часа и ще приключи с вкусен рибен обяд на борда.

На връщане към Ерикли ще се отбием в китното село Чамлъджа. На български името му означава Борово и това никак не е случайно. Въпреки че е близо до морето, хълмовете наоколо са покрити с гъста борова гора. Старото му име е **Грабуна**. До 1925 година в него са живели гърци. Легендата разказва, че в края на 14. век близкият манастир е подслонил и нахранил ордите на султан Баязид I Йълдъръм (Светкавицата). В знак на благодарност е получил закрила за вечни времена. Тя е продължила повече от 5 века до Ангорската (Анкарска) спогодба (1925 г.), според която гърците е трябвало да напуснат района завинаги. Дългогодишното им присъствие още личи по фасадите на къщите, както и по селската църква, превърната в джамия. Особено интересен е селският музей, разположен в бившето гръцко училище. Грамадната каменна сграда е приютила богати етнографска, историческа и археологическа сбирки. Особено загадъчни са странните одежди на участниците в езическите мистерии, организирани от местните жители. Близо до селото има и много интересно тракийско светилище, за съжаление още неподготвено за посещение.

Вечеря и нощувка в Ерикли.

7. Ден Ерикли – Кешан – Визе – пещерата Дупница – Лозенград – Бургас

След закуска отпътуваме за родния край. Възможност за покупки от КИПА – Кешан. Според запознати тук е по-евтино в сравнение с Лозенград, а асортиментът е по-голям.

Ще пътуваме до границата по нов, непознат, но много интересен маршрут. През южна Странджа, родният край на нашите деди. Много от жителите на Бургас са потомци на бежанци от този район, но не го познават! Въпреки че е съвсем близо до нас, Южна Странджа си остава напълно неизвестна. Бързайки за Истанбул или втрещени в безкрайното пазарене ние подминаваме нейните невероятни природни и исторически забележителности. И грешим! Сега ще Ви покажем част от тях.

Първо ще разгледаме Визе. Градът е сгушен в югоизточните склонове на Странджа планина. Древното му име е Бузас или Бизия. Летописците го споменават за пръв път през V в. пр.н.е. В края на I в. пр.н.е. по време на династията на Сапеите става столица на тракийското Одриско царство. Един от неговите владетели Реметалк II започва в 12 г. пр.н.е. строителството на огромен дворец. Турските археолози са изследвали малка част от руините му. От този период са и източнотракийските могили с над 40 гробници.

През 45 г. от н.е. Визе е вече в ръцете на римляните. Те построяват здрави крепостни стени с наблюдателни кули, форум, амфитеатър, а по-късно и църкви. Като част от Източната Римска империя (Византия) градът е популярен с имената Визон, Виза и Визия.

Следващата ни спирка е пещерата Дупница. Освен че е най-дългата в цяла Турция (повече от 3 километра), тя е и невероятно красива! Образува се преди 200 милиона години. Времето и всемогъщата природа са сътворили в нея много уникални чудеса. Затова цялата пещера е обявена за природен обект с най-високо ниво на защита!

Особено забележителна е централната пещерна зала с размери 150 на 60 метра и невероятна акустика!

Това невероятно творение на природата се намира само на 6 километра югозападно от село **Сарпкьой** и на около 10 километра западно от градеца **Демиркьой**. Старото му име е **Малък Самоков**. Бил е прочут със своите манастири и изкусни ковачи! Българското му минало очевидно не е забравено. На турски „демир“ означава желязо.

Пещерата Дупница продължава да е свързана с България. От нея извира река **Резовска**, по чието долно течение преминава границата ни с република Турция.

С това нашата програма завърши!

Окончателно пазаруване на подаръци, баклави, халва, перилни препарати и още какво ли не в **Лозенград!**

Привечер - отново в Бургас!

Цена: 350,00 лева при минимален брой участници - 35!

Цената включва:

- транспорт с комфортен лицензиран туристически автобус
- всички гранични и пътни такси вкл. ферибота в двете посоки
- **6** нощувки със закуски и **вечери** в хотели 3* и 4*
- **туристически програми във всички обекти!**
- лицензиран турски екскурзовод на български език
- медицинска застраховка с асистанс
- водач от туристическа агенция

Цената не включва:

- всички обеда
- входните такси за всички обекти и лифта в Пергам

Условия на плащане:

- до **3** седмици - **50% от сумата и фотокопие** от първата страница на **задграничен паспорт, валиден най-малко 6 месеца след провеждането на екскурзията.**

Важно: Местата в автобуса ще се определят според реда на записване!

-до **3 дни** - **окончателно разплащане** и сключване на договор за организирано туристическо пътуване

Срок за уведомление за неосъществяване на пътуването поради несъбран минимален брой туристи (35) – 7 дни преди датата на тръгване